

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 17. De relapsu in peccatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Digna pœnitentiæ opera facientes, Martius,
& A. 26. v. 20.

Pœnitentia crimine non fit minor. Cy-
prian de lapsis.

DIES XVII.

De relapsu in peccatum.

I.

QUI fit, ut semper in eadem peccata
recidas, nisi, quod medijs, quæ te
ab ijs defendere possent, non utaris, nisi,
quod peccato efficaciter renuntiare nolis?
Nam efficaciter id velle, est media usur-
pare. Tu verò eo te abdicandi contentus
es voluntate vaga, & generali, quæ aliò
non collimat, quàm ut te inutiliter occu-
per, & decipiat. Sic velle, est nolle;
vel certè, non velle eo modo, qui ad pæ-
nitentiam sufficit. Credisne verbis ali-
cujus ægri asserentis, sanari se cupere, cum
tamen nullam admittere medicinam ve-
lit? an non & tu eadem navi navigas?
quis tibi persuadeat, te animæ tuæ salutem
seriò desiderare, cum omnia ferè media
negligas, quæ eam tibi asserre possent?

II. Forſan media quædam adhibere ſta-
tueres ſed non ea, quæ tibi proponuntur,

nec

Martius.

nec ea, quæ tibi salubriora sunt. Illa nimis aspera tibi videntur; ista, inquis, nimis importuna sunt, & molesta. Atque hoc ipsum ostendit, voluntatem tuam, peccatum vitandi seriam non esse. Visne huius rei argumentum? si hæc ipsa remedia tibi afferrentur ad reddendam corpori tuo graviter afflicto sanitatem, nec momentum deliberares; imò & commoda tibi videntur. Qui ergo fit, ut ea tibi videantur intolerabilia, ubi de vitæ tuæ emendatione agitur, nisi quòd salutem corporis, non item animæ efficaciter desideres? Hoc & non alio modo ad bonam frugem se recipere velle, est reapse penitus nolle: cum hæc voluntas talis non sit, qualis ad poenitentiam sufficit.

III. Sed obstacula, inquis, remedijs potentiora sunt. Atque hæc relapsuum lunt origo. At quænam sunt hæc obstacula? non alia, quàm isthæc prava animi affectio, istud commercium, ista occasio. Dic mihi: adhibuistine vel modicam diligentiam hisce obstaculis superandis? impendistine serium conatum huic animi affectioni vincendæ? intulistine tibi vim aliquam ad propensionem hanc, quæ te ad hoc objectum trahit, quæ hac te occasione involuit, edomandam? an non absque
ulla

ulla fere resistentia eò te abripi passus es? **Martius,**

Hæc obstacula magna sunt; verum si ea perfringenda forent, ad jacturam bonorum, sanitatisve tuæ evitandam, vel litem aliquam evincendam, te non terrerent; ea tamen horres, ubi de peccato vitando agitur. Unde hoc discrimen oritur, nisi è discrimine voluntatis, qua talia cupis? Unum nempe efficaciter cupis; non item alterum. Cum itaque voluntas tua peccatum fugiendi efficax non sit, ane sinceram pœnitentiam tuam esse credis?

Statue uti medis, quæ lumen gratiæ, vel Confessarij instructio te docebunt, aptiora esse ad peccatum fugiendum, & relapsum impediendum.

Quàm vilis facta es nimis, iterans vias tuas. *Ferem. 2. v. 36.*

Inanis est pœnitentia, quam sequens culpa coinquinat. *Aug.*

DIES XVIII.

De Cæcitate animi.

I.

Cæcitas animi potissima peccati causa est. Quivis peccator cæcus est; nec peccator esset, si cæcus non esset. Si Deum, si seipsum, si peccatum cognosceret, id

Q

nun-